

GORIŠKI SLOVENEK

Naročnine :

Italijanska kraljevina:	
Celo leto	Lir 10.—
Pol leta	„ 5.—
Tri mesece	„ 2.50
En mesec	„ 1.—

Oglasi :

Oglasi na tretji strani	Lir 1.— za vrsto
Oglasi na četrti strani	„ 0.75 za vrsto
Mali oglasi	„ 0.05 za besedo
Znižane cene za letne naročnike.	
Posamezna št. 10 cent.	

Izhaja vsako sredo in soboto.

Uredništvo in Upravništvo : Via Carducci št. 10, II. nad.

Goriška politika.

Ako razmotrivamo današnji položaj goriških Slovencev, opazujemo, da to ljudstvo, ki se je nekdanj odlikovalo po svojem zdravem političnem pojmovanju, bega danes brez vsake vodilne misli in ne zaupa niti najresnejšim besedam in pozivom, naj gleda danes na svoj realni položaj.

Ne moremo si prikrivati resnosti takega položaja, ki zamore povzročiti gospodarski in kulturni propad ter še skrčiti malo število slovenskega prebivalstva na Goriškem. Upati je sicer, da se ob gotovi uri pojavi še pravočasno reakcija od strani onih elementov, ki se čutijo dovolj krepke za obvladanje nastalih težkoč in umevajo novi položaj dežele, ki ga je ustvaril svetovni preobrat.

Seveda je treba presojeti precej pesimistično razvoj nove politike na Goriškem, ker beži inteligenca ne le iz dežele, ampak tudi pred vsakim spravljenim programom sluteč povsod le pasti in prevare. Da je treba iskati izhoda povsod in omogočiti goriškemu Slovencu obstanek, naj izpade odločitev mirovne konference kakor hoče, tega si ni upal na Goriškem še nobeden »inteligent« misliti, še manj pa povedati.

Sluteč izid konference smo že pred mesecem pospeševali ustanovitev odbora goriških Slovencev, a čuditi smo se morali naivnim pomislekom, ki so jih izražale osebe, ki so sicer možje na svojem mestu. Dogodki nas danes skoraj vže prehitujejo in vedno nujnejše se sili v ospredje vprašanje, kako stališče zavzamejo goriški Slovenci. V vpoštev prihajajo seveda le oni, ki hočejo vstrajati za vsako ceno na svojem mestu. Med temi pa dobimo po večini male in srednje posestnike, obrtnike in delavce. K takozvani buržoaziji jih ni mogoče prištevati in vse skupaj spada k veliki družbi »proletarijata«, priprostih životarcev. Kar ni bilo pred vojno proletarijat, je postalo to skozi vojno, ker je vojna večinoma tako poškodovala deželo, da danes ni baš velikega razdalja med posestnikom in delavcem. Nihče nam ne bo mogel ugovarjati, ako trdimo, da živimo na Goriškem v znamenju proletarizma. Naravna posledica je pa dalje tudi ta, da je tudi čustvovanje ljudstva precej enotno, ker so tudi življenske potrebščine povsod več ali manj enake.

Preko teh dejstev ne bode mogla zrasti nobena politična struja na Goriškem, ker je ta razvoj na Goriškem naravni proces ljudskega mišljenja pod pritiskom novih razmer.

Kam plovemo torej? Odgovor na vprašanje dobimo, ako se ozremo po deželi in tam konstatiramo, kako se prelevlja ljudska nezadovoljnost z razmerami v odkriti bolševizem brez nikake metode in strankarske discipline.

Govorili smo z raznimi »bolševiki« v naše deželi in prepričali smo se, da je goriški bolševik prav za prav le malo podoben ruskemu. Dočim je ruski bolševizem popolnoma breznameniten, kar je najbolje dokazal s tem, da je poteptal vso panslavistično politiko nekdanje Velike Rusije, je nas goriški bolševik le naroden. Dočim je Rus komunist, je goriški bolševik strastni ljubitelj svojega imetja, svoje hišice in polja. A vendar je »bolševik« po popolnoma naravnem razvoju, le da si nadeva napačno ime. To kar so označa namreč po deželi kot »bolševik« ni nič drugega kakor »narodni socialist«.

Narod prihaja do tega političnega prepričanja po čisto naravni poti, a si ni še zbistril pojmov in zamenjava svoje poštene težnje z bolševizmom, dočim se ne gre za nič drugega kakor za nov preobrat v mišljenju, ki noče več priznavati stanovskih pravic, ki se ne sramuje več svojega dela in obsoja umetno zasejano sovraštvo med narodi baš iz neusahljive ljubezni do svojega materinega jezika.

Ta sveti čut, ki ga bode konec vojne le ojačil, je podoben ljubezni vsake skrbne matere celo za tuje otroke, ker se spominja pri vsakem otroku svojega ljubljenceka.

Latinski pregovor pravi, da narava ne dela skokov in tako jih tudi ne more politika goriških Slovencev. Politično mišljenje se zori samo ob sebi in dober politik je oni, ki zna z svojim umom dogodke prehiteti. Mi smo povedali naše mnenje odkrito in upamo, da se ne motimo v naših nazorih, ki se strinjajo povsem z ljudskim čustvovanjem. Naše ljudsko čustvovanje pa se že itak bistveno ne razločuje od mišljenja, ki prodira na površje tudi pri drugih narodih in ki se zove socialni demokratizem. Baš v jem gibanju, v tej reakciji proti vojni politiki, vidimo ginevati hinavski narodni patriotizem in vstajenje novega človeka, ki mora biti prost vseh spon.

Kdor nas umeje, naj hodi za nami, kdor pa dvomi, naj pomni, da se izdaja lahko svoj narod na več načinov in sicer na primer tudi s tem, da se odteguje svoje sodelovanju v uri, ko nosi vsak posameznik odgovornost za vse. —

Turško vprašanje.

Poleg pekočega jadranskega vprašanja imamo tudi turško vprašanje, ki gotovo zanima one Slovence, koji poznajo junaško dobo jugoslovanskih rodov v stoletnih borbah proti Turčiji.

Enako sovražen kakor nam Slovonom je bil Turek tudi Italijanom. Zato zasledujejo italijanski časopisi osodo Turčije z velikim zanimanjem. Čudežna je med drugim tudi okoliščina, da se opaža nekako zblizanje med Italijo in Turčijo, med tem ko si lomi glavo konferenca, kako bi se to vprašanje rešilo. Prvotni načrt, da se bi Turčijo, kar razkosalo, zadeva na vedno večji odpor pri Angležih, ki bi radi imeli celo neko zaslonbo v islamskem svetu.

Ne smemo si namreč misliti, da je prišla indijska deputacija v Pariz le slučajno, da so se poklonili istotam Abesinci, da je protestiral arabski emir Feysal proti razdelitvi Sirije in da mešetari za Angleže celo Albanski pustolovec Essadpaša. Angielske kremplje je povsod razločno videti. Ker pa ni mogoče misliti, da bi bila Anglija nasprotna razkosanju Turčije, ako bi bilo to koristno za njo, si moramo tolmačiti njeno težnjo, da bi dobila pod se nerazdeljeno Turčijo, kot poskus dobiti si v islamskem svetu zaslonbo. Postopa se po načelu: Volk sit in koza cela.

Seveda so Angležem pri teh načrtih tretji konkurenti jako nevšečni, kar ima zopet za posledico, da se delajo Francozi Italijanom jako prijazne. Nikdar tako jasno, kakor pri tem turškem vprašanju, se je videlo, da je Anglosaksonec brez vsakega ozira, kedar je kdo na potu njegovim interesom.

Na vse mogoče načine deluje Anglija na to da bi spravila Francijo iz Sirije, Armenije in Palestine. V Mali Aziji pa naj ostane otomanska država nerazdeljena in določijo se le interesne sfere Italiji, Franciji in Grčiji. To se pravi z drugimi besedami, da ostane povsod turška oblast na nogah. Ker pa išče Anglija baš pri mohamedanskem svetu prijateljstva, ne pomeni veliko ta ureditev po interesnih območjih, v

koje bode imela Anglija potom turške oblasti vedno prost vstop.

Francija je med drugim tudi pričakovala, da se jej vsled ruskega poloma nakaže kak večji kos v Mali Aziji ali Armeniji. Ali kruto se je motila. Ozemlja, ki so bilo po dogovorih iz let 1915 in 1916 določena Rusiji, do-

bè v svojo upravo Amerikanci. Razun tega dobè baje Angleži še vse nekdanje ruske posesti v Srednji Aziji, večinoma mohamedanske pokrajine. Anglija postane torej po tej vojni največja in najmogočnejša država na svetu in ni je danes sile, ki bi jo zamogla vstrahovati.

Razgled po svetu

Večno jadransko vprašanje.

Zadnji dni se je zopet mnogo govorilo in pisalo o jadranskem vprašanju, a kakih odločilnih zaključkov vendar še ni. Tako se odlaga rešitev tega veletežkega vprašanja od dneva do dneva, kar vzbuja vedno večjo napetost med ljudstvom in poojstruje že itak občutna nasprotja.

Francoski in italijanski časopisi pripovedujejo, da se je poskusilo v tem tednu rešiti to vprašanje definitivno. In sicer se je zavzel za to Clemenceau in zahteval, naj se tega vprašanja ne odlašaja več.

„Intransigent“, francoski časopis, pripoveduje: „Clemenceau je storil formalen predlog, naj se o tem vprašanju razpravlja. Orlando je odgovoril, da se hoče držati Italija londonskega dogovora. Wilson je nato odvrnil, da je londonski dogovor tajna pogodba in je smatral potrebnim spustiti se še v daljše filozofsko razmotrivanje o škodljivosti tajnih pogodb in o imperijalizmu, ki tiči v londonski pogodbi. Orlando je odgovoril; a oba sta ostala pri svojih načelih.“

Drugi listi pripisujejo veliko važnost pogovoru med Orlandom in Clemenceaujem, koji je dal najbrž povod k senzacionalnim vestem, ki so prišle iz Jugoslavije in ki jih je objavilo italijansko časopisje v številkah, ki so izšle 28. maja. Po jugoslovanskih virih ostane torej nespremenjena sedanja premirna črta do Idrije. Idrijo dobi Jugoslavija, potem bi tekla meja nekako preko Nanosa skoro v ravni smeri proti Istri, ki bi po večjem delu ostala italijanska. Po tem načrtu bi torej Jugoslavija zasedla Postojno, Volosko in Albano, ter bi raztegnila svoje gospodarstvo do reke Arse v Istri. Pod Italijo pride torej cela dežela Goriško-Gradiščanska z Vipavo vred in cela Istra izvzemši okraja Volosko in Albano. Reka bi bila internacionalizirana. Taka bi bila torej rešitev po jugoslovanskih vesteh, po italijanskih časopisih pa bi bilo posneti, da ni ničesar sklenjenega in da bi Italija takega miru nikdar ne sprejela in da bi v najhujšem slučaju zahtevala uveljavljenje londonske pogodbe.

To je kratek izvleček vsega pisarenja in govorenja. Med tem se pričenjajo vže razgovori z avstrijsko delegacijo in veliko je vprašanje, ali se bode moglo rešiti jadransko vprašanje tekom razgovorov, ki se tičejo ureditve držav, ki so nastale iz razpadle Avstrije.

*

Po najnovejših vesteh se je četvorica dne 28. maja zopet z vnemo poprijela rešitve jadranskega vprašanja z namenom, da se bi moglo vročiti avstrijski delegaciji dovršeno mirovno pogodbo, v kojem bi bile zapopadene meje med Jugoslavijo in Italijo. V zadnjih pogovorih je prišlo baje do lahkega zblizanja. Govori se, je, da je prišel Wilson zopet z novimi predlogi na dan. Dočim vstraja pri tem, da Reka ne sme mejiti z Italijo, predlaga naj se bi ozemlje proti severovzhodu, koder teče železnica iz Reke proti Šempetru, podvrlo takemu režimu, kakor je določen za Sarsko ozemlje na francoski meji. Prebivalstvo današnje Pivke in vzhodnega dela Istre naj bi odločilo po petnajstih letih glede svoje državne pripadnosti! Italiji bi bila za to prisojena italijanska dalmatinska mesta in nekaj otokov.

Nemški protipredlogi.

Konečno se obelodanijo nemški protipredlogi na „mirovno pogodbo“, ki se je vročila nemški delegaciji v Versailles-u. Ker so ti predlogi jako obsežni in zavzemajo 120 strani debelo knjigo, zamoremo podati vsebino teh pogojev le v kratkem posnetku.

Pred vsem se pritožujejo Nemci, da ne odgovarja mirovna pogodba Wilsonovemu programu, na podlagi kojega je zaprosila Nemčija mir. Obdolžuje zaveznike prestopka proti Wilsonovim načelom.

Opirajo se dalje na ponovna zagotovila zaveznikov med vojno, da se storijo odgovorni le vladni činitelji in ne nemško ljudstvo. Sedaj je vlada popolnoma ljudska in cela država je prežeta od demokratičnega duha, a kljub temu jim vsiljujejo zavezniki tako mirovno pogodbo, ki more povzročiti le pogin velikega nemškega naroda.

Teritorialna vprašanja da se rešujejo, kakor se zdi zaveznikom bolje, sedaj na zgodovinski, sedaj na narodni, sedaj zopet na gospodarski podlagi, nikdar pa ne po Wilsonovih načelih. V vsakem vprašanju odločuje moč nad pravico.

„Zveza narodov“ je popolnoma v nasprotju z dosedanjimi izjavami zaveznikov. Spominja preveč na sveto zvezo leta 1815, naperjeno proti Napoleonu. Sovražniki so vedno zagotavljali, da nočejo uničenja Nemčije, a sedaj jim predlagajo mirovne pogoje, v kojih ni sluha ne duha o kaki naravni pravici do obstoja, ki jo ima pač vsak narod. Prebivalstvo sarske-kotline se smatra kot nekaka pritiklina tamošnjih rudokopov. Mesta Eupen, Malmedy in Moresnet so bila prisojena Belgiji brez nikakega glasovanja. Ravno tako krivično se je razkosalo tudi vzhodne nemške dežele z opravičbo, da je taka ureditev potrebna iz strateških ozirov. Po drugi strani pa se proglašaja „Zveza narodov“ kot nadomestilo in pripomoček proti izbruhu sovražnosti. Radi tega je narodna skupščina v svoji seji z dne 12. maja odklonila mirovno pogodbo kot nesprejemljivo, dasi bi bila Nemčija načeloma pripravljena sprejeti jo, ako se bi jej odvzelo obliko kaznovanja in se bi sprejelo Nemčijo v „Zvezo narodov“ kot enokopravno državo.

Nemčija je konečno pripravljena plačati v obrokih do leta 1926 20 milijard in od 1. maja 1927 dalje v obrokih brez obresti nadaljnih 80 milijard, skupaj torej 100 milijard v zlatu v popravilo škod, ki jih je povzročila nemška armada zaveznikom.

Težkosti mirovnega sklepa z Avstrijo.

Zadnje je posvetila četvorica svojo največjo pozornost mirovni pogodbi, ki se ima skleniti z Avstrijo. Posebne težkoče povzročajo finančne in gospodarske klavzule ne glede na še obstoječe negotovosti glede mej. Sovražnosti na Koroškem med Avstriji in Jugoslani so na primer zamotale vprašanje določitve meje na Koroškem in Štajerskem. Četvorica se je morala baviti z vprašanjem, kako ustaviti te sovražnosti s pogajanjem na licu mesta.

Sicer pa se zdi, da je Rennerjev poziv na Četvorico naj opravi svoje delo hitreje, napravil toliko vtisa, da bode pospešila četvorica svoje delovanje. Zopet drugi pa opominjajo avstrijsko delegacijo, naj si ne beli glave z mirovno pogodbo, ki bode bajè še le takrat dovršena, kedar se bodo Ogrri spametovali in nadomestili sedanjo ogersko vlado s tako, ki bode ententi po-

volji, oziroma ki se podredi popolnoma ententnim pogojem. Baš ta domneva otežkoča vsako prerokovanje, ker, kakor se zdi, ni ogerska boljševiška vlada nikakor zrahljana, marveč celo utrjena, in to navzlic ententnemu sklepu, da se mora Oggersko blokirati, dokler se ne spametuje. Pravijo pa, da je Bela Krn dobro založen z žitom in da je blokada nad Oggersko dvomljive vrednosti. „Figaro“ priporočuje vsled tega „ogelj in meč“. Med tem ko se trudi Bela Krn, da bi socializiral vso trgovino pa obljublajo zavezniki, da dvignejo blokada, kakor hitro se bolševizem zgrudi.

Avstrijski delegati kažejo nevoljo radi ugovorov, ki so bili naperjeni proti navzočnosti gosp. Schumacherja v Saint Germainu. Delegacija ga namreč zagovarja češ, da kot civilni dostojanstvenik ni imel nikdar opraviti z vojnimi sodišči na Trentinskem, in da je živel z njimi celo v boju. Res je, da je dosedaj Schumacher še vedno v St. Germain-u, dati se je poročalo, da je vže odpotoval.

Znano je, da se naperila kampanja proti Schumacherju, ki je obdolžen, da je predsedoval vojnemu sodišču, ki je obsodilo italijanskega poslanca Battistija na vislice.

Nemiri na Dunaju.

Preko Švicó poročajo, da so izbruh nili na Dunaju nemiri in plenitve prodajalca. Morala je posredovati policija in vojaštvo, ki je obdalo tri salve. Dosedaj se ne poroča ne o mrtvih ne o ranjenih.

Kako se opravičujejo avstrijski socialisti.

Dunajska „Arbeiter Zeitung“ presoja pesimistično pogoje, ki se nalože Nemški Avstriji. Časopis trdi, da bode po zadobljenih poročilih dobivala sicer Avstrija zadostno živil, a istodobno se bodo zaplenili skoro vsi dohodki republike za plačilo po ententi uvoženega blaga. Razun tega bode morala sprejeti Nemška Avstrija na se plačilo vseh škod, ki jih je povzročila avstro-ogrska armada. To bi bilo vse kaj drugega nego posojila, ki jih je obljubljal gosp. Alizée. Sicer pa bi bile take zahteve tudi jako krivične, kajti vojne ni vodilo avstrijsko nemško prebivalstvo. Krivda pada ni cesarja, njegove podrepnike, generale in na gotovo časopisje. Ako se pa hoče vsekakor valiti krivdo na ljudstvo, so prvi krivci gališki Poljaki, potem Slovenci in Hrvati, ki so bili udani Habsburžanom in ki so kazali najmanj toliko vojnega navdušenja kakor krščanski socialci na Dunaju. Ako se pa hoče govoriti o posameznih osebah, tedaj se mora povedati, da je vodil vojno proti Srbiji neki general Potiorek in pozneje Sarkotič, proti Italiji je pa vodil vojno Borojevič, torej samo Jugoslovani.

„Reichspost“ piše zopet, da se boji, da ne bi napravili avstrijski delegati v St. Germainu kake kozlarije s tem, da bi silili preveč na združenje z Nemčijo. Ta trdovratna težnja po zvezi z Nemčijo je vedno ogrožala interese nemške Avstrije in sedaj jej skoraj odvzame zadnje upe, dasiravno bi se še moglo rešiti „Nemško Avstrijo“ pogina, ako bi znali delegati postopati.

Dunajska vlada je poslala tudi noto na Wilsona in zastopnike entente glede vprašanja čeških Nemcev. Po podrobnem razmotrivanju tega vprašanja; prihaja vlada do zaključka, da zamore sedanji položaj Nemcev na Češkem resno ogrozati bodoči mir, ako se bodejo narodne pravice čeških Nemcev še nadalje teptale z nogami.

Nestrpnost avstrijskih Nemcev.

Iz Dunaja poročajo, da so se nemški delegati v St. Germain-u pritožili na predsednika mirovne konference, da se zavlačuje uročitve mirovnih pogojev. Renner je dal tej noti posebno energičen ton oziraje se na strašen položaj, v kojem se nahaja avstrijsko in posebno dunajsko prebivalstvo. Omenil je tudi nestrpnost ljudstva, ki že toliko časa pričakuje zaman tako težko zaželjenega miru. Zato se prosi za nemudno otvoritev mirovnih pogajanj.

Rusija bo priznana na konferenci.

Iz Londona dohajajo poročila, da izjavljajo angleška demokratična glasila pomisleke glede priznanja Kolčakove vlade, ker se ni na čistem glede ciljev, ki jih zasleduje sibirski „diktator“. V obče se pritrjuje tej odločitvi velevlasti, ker pospešuje, če ne drugo, rešitev ruskega vprašanja.

Dejstvo, da se bo sprejelo na mirovni konferenci zastopnike admirala Kolčaka, odobruje posebno angleški časopis „Daily Chronicle“, ki povdarja, kako absurdno bi bilo reševati osodo bivše Avstrije in Turčije v odsotnosti Rusije, koje interesi so nerazvezljivo združeni z novo ureditvijo jugovzhodne Evrope.

Na dveh točkah vstraja posebno angleško časopisje: „da mora Rusija sprejeti dejanski stan glede finske neodvisnosti in novih baltičkih držav in da ne ponovi svojih zahtev do Carigrada, ki jih je stavila bivša carska vlada leta 1914. Pod temi pogoji in ako prevzame seveda Kolčak obveznost, sklicati narodno konstituanto in napotiti Rusijo proti prenovitvi na podlagi pristno demokratičnih načel, se mora pristati na to, da je priznanje omske vlade edini izhod iz položaja, ki ga je ustvarilo predolgo obotavljanje zaveznikov.

Konservativna glasila razpravljajo ta korak zaveznikov z očividnim zadoščenjem in izražajo prepričanje, da bode dospele sirske čete s pomočjo zaveznikov še v tem letu do Moskve, ako se med tem časom posreči ruskim, estonskim in finskim četam zasesti Petrograd.

V obče se opaža, da bi bila mirovna konferenca že davno poprej nastopila z energičnejšo politiko, ako ne bi bila Amerika zagovarjala boljševike, ki so imeli zaslombo baš v onih ameriškanskih delegatih, ki so podali prošli teden svoje demisije.

Novi boji na Koroškem.

Iz Celovca poročajo dne 29. t. m.: Močne jugoslovanske čete, ki so prodrle čez ljubeljski prelaz, so napadle podprte z močnim topništvom nemške oddelke in skušale zasesti pokrajino okoli Železne kaplje, Črnega potoka, Gutensteina, Velikovca in Kühnerkogelja (?). Dosegli so vspehe. Serbski oddelki so prekoračili Železno Kapljo v smeri proti Rechborgu (?). V obseklih Missdorff-a, Mottolach, Gutenstein, zahodno od Velikovca in Kühnerkogelja se bijejo naše čete proti jugoslovanskim četam.

Iz Rumunije:

Preko Pariza poročajo iz Bukarešta: „Universul“ naznanja, da je zadobila rumunska armada povelje, zasesti oni del Banata, ki je bil zagotovljen Rumuniji po pogodbi iz leta 1916.

Prepovedan uvoz avstro-ogerskih vrednostnih listin.

Do nadaljne odredbe je prepovedano uvažati v kraljevstvo vrednostne papirje javnega dolga, akcije in obligacije bivše avstro-ogerske države.

Iz Anglije.

Iz Londona poročajo dne 28. t. m., da sta odpotovala angleška socialista Ramsay Macdonald in Longuet v Italijo in Švico, da se sporazumeta z italijansko in švicarsko socialistično stranko, ki ste iztopili iz bernskega programa internacionale. Namen je, da se obnovi povsod delavsko internacionalo.

Prehrana Avstrije.

Konference za ureditev prehrane Avstrije, ki so se prekinile po Landsbergerjevem odhodu, so se popoldne zopet pričele med ententnimi finančnimi zastopniki in zastopniki avstrijskega odposlanstva.

Tudi Ogrsko hočejo sestradati.

Vrhovni gospodarski svet objavlja sklep zavezniki in pridruženih jim vlad, da se za Ogrsko odpravi blokada šele potem, ko se v tej deželi sestavi vlada, ki zagotovi povrnitev stalnega režima.

Nikola potuje.

Bivši črnogorski kralj Nikita je odpotoval včeraj zvečer v Genovo, da obiše svoja zeta Nikolo Nikolajeviča in Petra Nikolajeviča ter svoje hčere.

Domače vesti

Iz Serpenice prijemamo sledeči dopis: Roparji na bojnem polju se slobodno imenujejo isti, kateri so potem ko se je avstrijska vojska po premirju v neredu umaknila in predno je pričel red po prihodu italijanskega vojaštva, po zapuščenih neobljudenih vaseh kradli in odnašali vse, kar se je odnesti dalo, tako da vojni begunci, ki so se iz Italije vrnili, niso prav nič svojega pohištva dobili. Nosili so blago kar s konjami iz Serpenice in Žage v Kobarid, Bovec i. a. d. Zene in dekleta iz Breginjskega kota in Drežnice so kar trumoma vlačile blago čez Vrh in čez Sočo in to še kasneje, ko je bila cesta že vojaško zavarovana. Slamoreznice so se prodale za ničeve cene. Seveda prodajalca niso ničesar stale; (menda ste dve v lderskem).

Nekega kmeta iz Drežnice je orožnik ustavil, ker je peljal kar tri orala in mu rekel, da naj se sramuje takega podlega čina, kajti ako bi le eno oralo za svojo potrebo uzel, bi bilo to še odpustljivo, ali kar tri ukrasti je že malo preveč.

Tudi neki domačini, ki so po naključju prišli do časa domov, so obogateli. No čast jim vendar, ker izuzemši nekaterih, se ne branijo kazati in vrniti pobranega pohištva.

Serpenica in Žaga ste dve vasi, kateri ste najbolj oropani, tako da nekatere družine vrnivši se iz Italije niso čisto nič udobile; morali so kar na golih podeh ležati in si za silo kakšno klop in mizo stesati.

Iz Deskel. Veselica, ki jo je priredila naša mladina v nedeljo, je izpadla v celosti — zadovoljivo. Mešani zbor je krasno zapel Laharnarjevo „Svarilo“, tudi moški zbor je izpolnil svojo ulogo. Le prvi nastop ženkega zbora ni bil popoln, tu-pa-tam je včasih — zaškripalo. Igra, je bila igrana dobro, le neki „artist“ se je maščeval radi zasebnega (?) sovraštva, z razžaljivo besedo, kar je vredno javne graje. Zasebne stvari, vendar ne spadajo na oder! No, mogoče se mu je potem „shladilo“ srce! Gdč. Kodelja nam je z lepo mimiko — opisala „Narobe svet“. Kuplet g. Tinte, je g. Zimic zapel v popolno zadovoljnost. Drugače je predstava — toliko, kolikor se lahko zahteva na deželi, — bila povoljna. Tudi javni ples se je vršil v redu, opazili smo občinstvo iz raznih strani. Žalibog, da je bilo premalo prostora.

Deskle. Deskelska mladina se zahvaljuje sl. občinstvu iz Kanala, Morske, Solkana, Gorice, ter našim domačinom za mnogoštevilen obisk veselice in plesa. Hvala lepa! Deskelska Mladina.

TEDENSKI KOLEDAR

- 31. Maja Sobota, Angela, Kancijan.
- 1. Junija Nedelja, 6 povel. Juvencij.
- 2. „ Ponedeljek, Marcelin, Erezem.
- 3. „ Torek, Klotilda, Oliva.
- 4. „ Sreda, Francisek Kar.
- 5. „ Četrtek, Bonifacij, Valerija.
- 6. „ Petek, Norbert, Bertrana.

Upravitelj in urednik: KAROL JUŠIČ.
Tiskarna G. Juch v Gorici.

ANTON PERTOT

GORICA — Ulica Municipio 4 — GORICA
Filjalka ulica Teatro 18

: : : : PRODAJALNA : : : :
s papirjem, črtanjem in knjigovezjem

EDINA

velika zaloga razglednic porušene Gorice
okolice in umetniških.

ZOBOZDRAVNIK

ROBERT BERKA

GORICA, ULICA DANTE št. 4

Mnogo let asistent pri Dr. PIKL

Zobozdravniški atelje

Posluje od 8. do 12. dopoldne
in od 2. do 6. popoldne

Vsakovrstno MILO

in vsako množino na debelo se prodaja od 3 lir naprej za ducat v

Zalogi G. PRIMAS

Gorica, Ulica Teatro 18

KARL POSSELT

mehanikar, kovač in ključavničar

izvrši vsa kovaška in mehanična dela, popravlja vsakovrstne stroje za poljedelstvo, stiskalnice, motorje, pumpe itd.

Gorica, via Stretta št. 4.

 <p>Bratje CLAIN</p>	<p>BOGATO ZALOŽENO : Z VSAKOVRSNIM : : MANUFAKTURNIM : BLAGOM ZA GOSPE : : IN GOSPODE : : PRODAJA SE VSE PO KONKURENČNI CENI PRIPOROČA SE ZA : : OBILEN OBISK : :</p>	 <p>: V Vidmu : Via Paolo Canciani št. 5 SO OTVORILI TRGOVINO</p>
---	---	---

! BAZAR !

Na Verdijem tekališču
Corso Giuseppe Verdi 13

■ ■ ■

Se nahaja bogata zaloga galan-
terij, papirja, dišav, toaletnega
mila, steklenin, glinastih posod
in posebno pogata izbira raz-
glednic in časnikov.

■ ■ ■

Prodaja se vse na drobno
in na debelo.

■ ■ ■

S cenami ne more nihče
konkurirati.

Leopold Zakraisek

**ZOBOZDRAVNIK
ADOLF KOLL**

je zopet otvoril svoj atelje na
Korsu Viktor Emanuel št. 11

Ima bogato zalogo ma-
nufakturnega in mod-
nega blaga, kakor tudi
oblek za moške in
otroke.

Posebnost so moške
obleke lastnega izde-
lovanja.

Svršniki za moške v
angleškem blagu.

Velika izbira moškega
blaga angleške pro-
dukcije.

Oskar Pascul & Co

v Gorici

via Rastello št. 10

Izdelujejo se tudi o-
bleke na mero po ži-
votu.

Vsak dan dohaja za-
logi novo blago iz naj-
boljših tovarnen.

Cene so take, da ne
more z njimi nihče
konkurirati.

Prodaja se na debelo
in na drobno.

Borovaz & Colledani

GORICA, Riva Castello št. 4

Zaloga manufakturnega blaga na debelo

ZMERNE CENE

Pozor za birmance

Velika zaloga vsakovrstnih ur,
veržic in zlatenin

Najnižje cene

Ulica
Rastello
št. 8.

Sigon Josip - Gorica

Ulica
Rastello
št. 8.